

os. Men vi var i hvert fald på den her led enige om, at de penge skulle sættes af.

Hvad angår forskningen, var vi stolte af den forskning, vi havde. Vi var stolte – ikke af Rådet for Trafiksikkerhed, det var jeg minsandten ikke stolt af – men af Danmarks TransportForskning. Det, der foregik ude i Ermelunden, var jeg stolt af. Og jeg var stolt over det, der foregik foranlediget af Transportrådet. Vi var stolte over det.

Så kom denne hærgende regering og ødelagde det hele, og så står man bagefter og siger: Ja, det er jo ikke så nemt. Vi kan jo ikke bare sådan få folk til at opføre sig ordentligt. Vi har ikke nogen kampagnepenge længere. Vi har ikke nogen kontrolpenge længere. Vi taler om fartnarkomaner, som om de var narkomaner ligesom rygere. Man ved godt, at man kan, hvis man gør en ordentlig, seriøs indsats.

Det er f.eks. dér meget interessant at se USA, hvor der gøres en seriøs indsats på de her punkter her. Der kan man godt få folk til det. Det er »smak« med fotofartfælderne på motorvejene i USA, det ved hr. Helge Adam Møller også godt. Det er simpelt hen sådan, at hvis man kører nogle ganske få kilometer over: Pang! Så bliver man fotograferet, og der er ikke nogen nærtagenheder med hensyn til, hvem der sidder ved rattet eller noget som helst. Der falder bøden til bilens ejer, og så holder de op med at køre for stærkt.

**Tredje næstformand (Kaj Ikkast):**

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

**Martin Lidegaard (RV):**

Jeg har den grundlæggende demokratiske opfattelse, at når en ny regering med et nyt flertal kommer til magten, er den i sin gode ret til at foretage nye prioriteringer, flytte om på områder, flytte om på bevillinger. Det er jo det, der er meningen med demokratiet.

Jeg er også af den helt grundlæggende opfattelse, at hvis man gør det, må man stå ved det, så må man stå ved de nye prioriteringer, man foretager.

Derfor synes jeg, at som noget af det første må vi jo have regeringen til åbent at erkende, som den kun delvis gør nu, at man har syntes, der var nogle penge, der var overflødige her, faktisk halvdelen af de samlede midler, og at man mener, at de havde været bedre givet ud til skattestop og andre ting. Derfor vil jeg gerne stille justitsministeren tre spørgsmål, som jeg håber hun har mulighed for og vilje til at svare på.

Kl. 16.05

Det første spørgsmål er, om ministeren kan bekræfte, at regeringen som sin første gerning – jeg snakker ikke om, hvad man har gjort i dag eller i forbindelse med investeringsplanen – skar Rådet for Større Færdselssikkerheds driftsbudget med 5 mio. kr. og fjernede puljer til kampagner for 20 mio. kr., fjernede den såkaldte trafikpulje på 58,7 mio. kr., skar i Vejdirektoratets rådighedspulje fra 117 mio. kr. til 50 mio. kr., nedlagde Transportrådet, 20 mio. kr., skar Danmarks TransportForskning fra 27 mio. kr. til 20 mio. kr., fjernede Trafikministeriets og Justitsministeriets puljer vedrørende trafiksikker og miljørigtig transport, ca. 3,9 mio. kr., at man altså skar for i alt små 200 mio. kr. Kan justitsministeren bekræfte, at det var det, man startede med at gøre? Man startede med at skære 200 mio. kr. på hele dette område. Det var spørgsmål nr. 1.

Spørgsmål nr. 2: Hvis justitsministeren kan svare ja – det tror jeg hun kan – på det første spørgsmål, mener justitsministeren så helt seriøst, som det er fremgået af dagspressen, at alle disse 200 mio. kr. gik til tant og fjas, til at forskønne rundkørsler rundt omkring i landet, til interaktivt teater?

Må jeg i øvrigt lige i den forbindelse helt i parentes bemærke, at dette interaktive teater, som justitsministeren har set sig gal på, mig bekendt er privat finansieret og i øvrigt har fået utrolig god evaluering, som også hr. Jacob Buksti har været inde på.

Men altså, mener justitsministeren, at alle de 200 mio. kr., man tidligere brugte, og som regeringen nu har skåret, blev brugt til tant og fjas?

Spørgsmål nr. 3: Mener justitsministeren slet ikke, at de besparelser, man har foretaget, har haft nogen betydning for vores muligheder for at opfylde Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan, herunder de 62 punkter? Jeg må desværre sige, at jeg er ret sikker på, at de har ret stor indflydelse på vores muligheder for at nå målene. For det første mener jeg, at de nye initiativer, regeringen så har taget – og det vil jeg til gengæld gerne medgive, at af de 15 mio. kr., man nu smider på bordet, kan jeg ikke helt gennemskue, hvor mange der er nye og gamle – uden alle omstændigheder er noget lapperi.

Det der med at lave klatvask og smide lidt penge her og lidt penge hist og pist, men uden mulighed for langsigtet planlægning, er ikke en måde at lave en forsvarlig plan, en strategisk planlægning på. Klatvaskeri er jo som bekendt noget, der kan gøre lidt ved udseendet, men